

GAZETE YBFL

SAYI 42

25.02.2022

GİRİŞİMCİLİK ŞİRKETLERİMİZ LİSTEYE ADINI YAZDIRDI ÇEYREK FİNALDEYİZ!

GençBizz Lise Girişimci-lik Programı, gençlerimizin profesyonel yaşama adım atmadan önce okullarında kendi şirketlerini kurarak iş yaşamındaki tüm süreçleri yaşayarak öğrenmelerini sağlayan ve onları profesyonel yaşama hazırlayan bir deneyim programdır.

Okulumuzdan 4 şirket girişimi çalışmalarına başlamış ve başvurularını tamamlamış olup bu şirketlerden 2'si çeyrek finale çıkmıştır.

Plastik pet şişelerin geri dönüşümü ile plament üretimi gerçekleştirmeyi planlayan Petment şirketi sahibi öğrencilerimiz ile Denizlerdeki atıkları temizleyici mobil yüzer araç geliştiren Pure Marine şirketi

sahibi öğrencilerimizi final yolunda tebrik ediyor başarılar diliyoruz.

Şirketlerimizin Danışman Öğretmeni Serpil Mutay'a emeklerinden ötürü teşekkür ederiz.

Siz de şirket sahibi öğrencilerimizi sosyal medyadan takip ederek yarışma süreçlerinde ve finale giden yolda onlara destek verebilirsiniz.

Pure Marine Instagram Hesabı : puremarine21

Pure Marine Youtube Hesabı : Pure Marine

Petment Instagram Hesabı : petment.bizz

Yücel Boru Fen Lisesi
Öğrenci Gazetesi

Yücel Boru F.L.
Adına Sahibi

İsmail BOĞA

Yayın Yönetmeni

*Sevgi Akbaba
TDE Öğretmeni*

Yayın Kurulu

*Arif Dülger
Mdr. Yard. /Yayın Danışmanı*

*İrem Üçer
Editör*

*Arif Bekdik
Yazar*

Yazım Kontrol Ekibi

*Esmâ Ketenci 12/D
Metâ Şenyer 11/A
Burak Yusuf 10/A
Tuana Erdem 10/A
Oğuz Aydoğan 9/B*

Yazarlar

*Berrak Günce 10/B
İrem Üçer 10/B
Enes Çağlayan 10/B
Şevval Sarpkaya 9/C
Arda Gevher 9/A
Bade Çakır 10/B*

Dağıtım

Basılı ve Dijital

İletişim

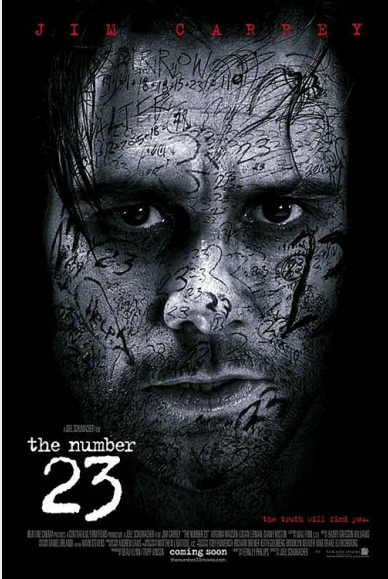
ybfl.gazete@gmail.com

HAFTALIK FİLM ÖNERİLERİ

YAŞAM

Merhaba sevgili YBFL Gazete okurları! Bu haftaki filmler için biraz da sayılardan gidelim istedim.

1. THE NUMBER 23 (23)

Bir adamın bulduğu kitapla birlikte 23 sayısına takıntılı hale gelmesini izliyoruz. Peki kitaptaki gizemleri çözebilecek mi? Filmi izledikten sonra ister istemez her yerde 23 sayısını görmeye başlıyorsunuz benden söylemesi. :D

Oyuncular: *Jim Carrey, Virginia Madsen, Danny Huston, Logan Lerman...*

2. HIDDEN FIGURES (GİZLİ SAYILAR)

Bu film Katherine G. Johnson, Dorothy Vaughan ve Mary Jackson'ın NASA'daki gerçek hikayelerini konu ediyor. Bu üç kadının ırkçılıkla, ayrımcılıkla nasıl başa çıktıklarını ve başarılı olduklarını izliyoruz filmde.

Oyuncular:

Taraji P. Henson, Octavia Spencer, Janelle Monae, Kevin Costner...

3. GIFTED (DEHA)

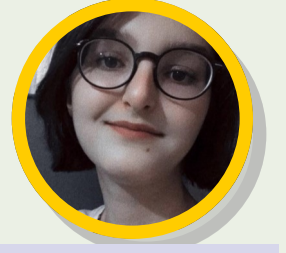
Son filmimizde ise küçük bir dâhiyi izliyoruz. Amcasıyla yaşamı ve zekasının fark edilmesi anlatılıyor. Peki bu kadar zeki olmak iyi bir şey mi yoksa diğerleri gibi olsa hayat daha mı kolay olurdu?

Oyuncular: *Mckenna Grace, Chris Evans, Jenny Slate, Octavia Spencer, Lindsay Duncan...*

Berrak Günçe 10/B

RUS EDEBİYATINA KARŞI OLAN GENEL İZLENİM VE OBLOMOV

İNCELEME

İrem Üçer 10/B

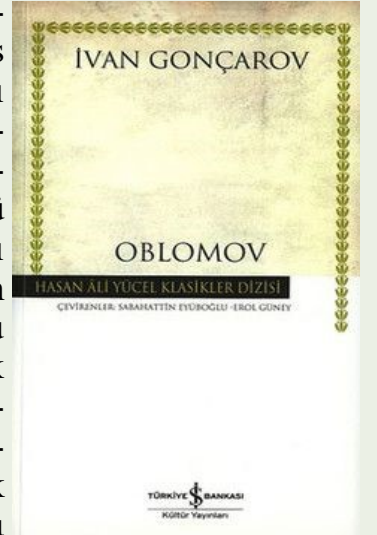
Merhaba sevgili okurlar! Bu yazımda size, dünya edebiyatı denince aklımıza ilk gelen Rus edebiyatına karşı olan genel izlenimden ve bilindik Rus romanlarının dışına çıkan bir kitap olan “Oblomov”dan bahsedeceğim. Genel izlenime göre Ruslar’da karakterlerin yaşamı ve olay akışı gibi unsurların hep aynı tarz olduğu düşünülüyor. Edebiyat dersinde bu hafta işlediğimiz roman konusu hakkında MEB kitabında verilen ilk metin, “Oblomov”un bir parçasıydı. Sevgi Hoca derste bu parçayı okutmadan önce “Rus edebiyatı nasıldır?” sorusunu sordu. Biz de sınıfça “Hocam kesin 8. dereceden bir memurdur, en az 3 tane ismi vardır, eline birkaç ruble geçince hemen soluğu meyhanede alır, palto almak için yıllarca çalışır sonra paltosu çalınır...” gibi herkes tarafından bilinen şeyleri sıraladık. Sonra “Oblomov”u okuduk ve bilinenin tam tersi bir roman olduğunu keşfettik.

Modern Rus edebiyatı, çok yeni bir edebiyattır ve kurucusu Puşkin olarak kabul edilir. Tabii ki yukarıda bahsettiğim Rus klişeleri olarak nitelendirdiğimiz bazı şeyler aslında Rusların hayatındaki siyasi ve sosyoekonomik olayların Rus ede-

biyatına yansımalarıdır. Özellikle sosyal yapının bozuk olması Rus yazarları büyük ölçüde etkilemiştir. Buna hepimizin bildiği; Puşkin, Gogol, Turgenyev, Dostoyevski, Tolstoy, Maksim Gorki ve Çehov gibi sanatçılar örnek gösterilebilir. Tabii ki de bunlar benim aklıma şu an gelenler, daha bir sürü isim vardır.

Yukarıda da bahsettiğim gibi Rus edebiyatına karşı olan genel izlenimde baş karakterler olağanüstü fakir oldukları ve yaşantılarının çok zor olduğu ile bilinir. Ancak “Oblomov” kitabında ana karakter bunların çok dışındadır. Bunu daha kolay anlamanız için Dostoyevski’nin “İnsancıklar” eseriyle Goncharov’un “Oblomov” eserini genel yaşantı açısından kıyasladım. “Oblomov” kitabının ana karakteri olan Oblomov babasından kalan araziyi kahyasına devretmiş ve şehre yerleşmiştir. Köyden gelen parayla yaşamını sürdürmüş ancak şehre ayak uyduramamıştır. Uşağına, “Burnumun aktığını görmüyor musun? Mendilimi getirip burnumu silsene!” diyecek kadar da küstah ve üşengeçtir. “İnsancıklar” kitabının ana karakteri olan Makar Alekseyeviç ise çok yoksuldu. Kitabın isminin “İnsancıklar” ol-

masının temel sebebi ise birbirlerinin gücü altında ezilen, her türlü imkândan yoksun, tek odalık yerlerde yaşayan insanların hayatını ele alıyor olmasıdır. Romanlar arasında buna benzer daha bir sürü farklılıklar var.

“Oblomov” bilindik Rus edebiyatı izleniminin dışında olduğunu keşfettiğim tek kitap. Bu yazıyı okuyuculara Rus edebiyatında aslında hep aynı şeylerin anlatılmadığını göstermek için yazdım. Eğer sizin de bu algı dışında olduğunu bildiğiniz kitaplar varsa gazeteye yazmanızı ve bu konu hakkında bizleri daha çok bilgi sahibi yapmanızı isteriz. Yazılarınızı bekliyoruz!

İrem Üçer 10/B

OKULUMUZDA GELENEKSEL KİTAP DEĞİŞİM GÜNÜ

14 Şubat Pazartesi günü okulumuzda kitap değişim günü etkinliği gerçekleştirildi. İlkini Pandemi dönemi öncesinde İngilizce öğretmenimiz Rana Hoca'nın öncülüğünde yaptığımızı bu etkinliği geleneksel hale getirmek için bu sene de

stantlarımızı açtık.

Kütüphanecilik Kulübümüz ve Yayın İletişim kulübümüz tarafında organize edilen ve Edebiyat öğretmenimiz Sevgi Hoca'nın desteğiyle hazırlanan etkinliğe katılmak isteyen kişiler, başkalarının da okuması gerektiğini düşündüğü bir kitabı getirerek stanttan yeni kitaplarını aldılar.

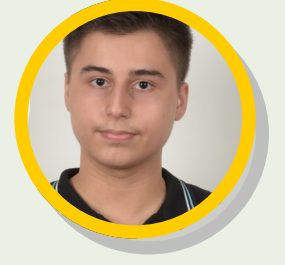
Değişime katılan tüm katılımcılara özel tasarım araç hediye edildi.

Fazladan gelen kitaplar ise okul kütüphanesine bağışlandı.

Emeği geçen tüm öğretmen ve kulüp öğrencilerimize, etkinliğe katılan herkese teşekkür ederiz.

OSMANLI İMPARATORLUĞU'NUN GÜNEŞİ: FATİH SULTAN MEHMET

TARİH

Enes Çağlayan 10/B

Fatih Sultan Mehmet, 1432 yılında Edirne'de dünyaya geldi. Babası "Koca Murad" lakabıyla da bilinen II. Murad, annesi ise Hüma Hatun'dur.

Küçük yaşlardan itibaren çok iyi bir eğitimden geçti. Öyle ki Türkçe ve Arapça dışında Sırpça, Latince, Yunanca ve Farsça bilmektedir.

Sultan II. Mehmet, babasının Macarlarla imzaladığı Edirne-Segedin antlaşmasının ardından babası tarafından ilk kez 1444 yılında henüz 12 yaşındayken tahta çıkartıldı lakin Fatih'in tahta çıktığını gören Macarlar ve diğer Avrupalılar yapılan antlaşmaya sadık kalmayarak Osmanlı Devleti'ne karşı ordu topladılar. Bunun üzerine Fatih Sultan Mehmet, babasına tarihe geçecek ve belki de bir devletin geleceğinin yol haritasını çizicek şu sözü söyledi:

"Eğer padişah siz iseniz ordunun başına geçiniz yok eğer ben padişah isem emrediyorum ordunun başına geçiniz!" Bu sözle ordunun başına geçen II. Murad, Haçlıları geri püskürtmüştür.

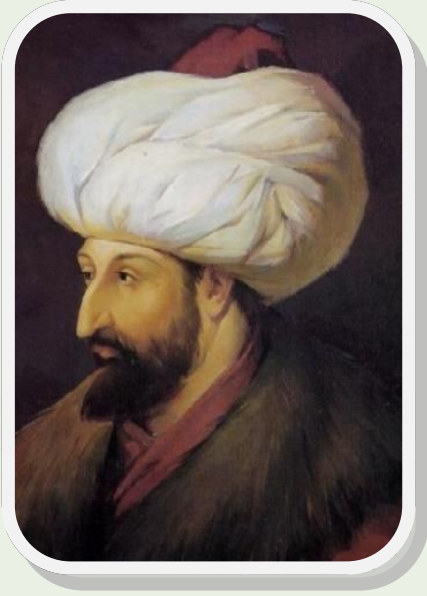
Fatih Sultan Mehmet, 1451 yılında babasının vefatı üzerine Edirne'de ikinci

kez Osmanlı tahtına çıktı. Tahta çıktığında en büyük hedefi İstanbul'u, Konstantinopolis'i, fethetmek oldu. Öyle ki bunu "Ya İstanbul beni alacak ya ben İstanbul'u alacağım" sözünden de anlıyoruz.

Sultan II. Mehmet, İstanbul'un fethi için ilk olarak dedesi Yıldırım Bayezid'in yaptırmış olduğu Anadolu Hisarı'nın karşısına Rumeli Hisarı'nı yaptırdı. Böylece boğazın kontrolü Osmanlılara geçmiş oldu. Fatih Sultan Mehmet, bu olay üzerine İmparator Konstantin tarafından gelen elçileri kabul etmeyerek resmen savaşın alarımını vermiş oldu. İmparator

Konstantin bunlara karşılık kendine istediği müttefiki ve yardımını bulamadı. Tüm bunlardan sonra ise Osmanlı Ordusu, 23 Mart 1453 yılında Edirne'den yola çıktı. 2 Nisan günü ordu Konstantiniyye'ye vardı. Aynı gün Haliç, zincirle kapatıldı. 6 Nisan sabahı ise ilk saldırı başlamış oldu. Kuşatma 53 gün sürdü. Gemilerini Haliç'e denizden geçiremeyen Fatih bu sefer gemileri karadan yürüttü ve 22 Nisan sabahı 70 parçalık Os-

manlı Donanması Haliç'e indirildi. Kuşatmanın üzerinden 7 hafta geçse de Osmanlı Ordusu kesin bir sonuç alamadı. Hatta Çandarlı Halil Paşa, hükümdarı fetihden vazgeçirmeye çalışsa da Fatih Sultan Mehmet devam kararı aldı. Bunun üzerine 29 Mayıs günü karadan ve denizden yapılan saldırılar sonucunda Konstantiniyye yani İstanbul fethedildi.

Fatih Sultan Mehmet'in fetihleri İstanbul ile sınırlı kalmadı. Anadolu'da sırasıyla: Amasra (1459), Sinop (1460), Trabzon (1461), Konya, Karaman (1466) Doğu Anadolu'yu (1473 Otlukbeli Savaşı) fethetti. Balkanlarda ise: Belgrad hariç Sırbistan (1459), Mora Yarımadası (1460), Eflak (1462), Bosna (1463) Hersek (1483), Boğdan (1476), Arnavutluk'u (1478) fethetti. Denizlerdeki fetihleri ise şunlardır: Ege Adaları (Limni 1456, Eğriboz 1470, Taşoz 1457, Semadirek 1457, Gökçeada 1456, Midilli 1462), Yunan Adaları (Kefalonya 1479, Lefkada 1479, Zakintos 1479), Kırım (1475).

Tüm bunların yanında Fatih Sultan Mehmet 1481 yılında, kesin olmamakla birlikte, gut hastalığı nedeniyle Gebze'de vefat etmiştir.

Fatih, çağının ve tüm dünya tarihinin gördüğü en büyük dehalardan biri olarak da bilinmektedir. Ayrıca bilime ve sanata da oldukça düşkündür. İtalya'dan Bellini'yi saraya davet emiş ve portresini çizdirmiştir. Ayrıca bilim insanlarını yanından hiç eksik etmemiş, onlara büyük önem vermiştir. Hatta zamanın en büyük astronomlarından biri olan Ali Kuşçu'yu İstanbul'a davet etmiş ve ona büyük imkanlar sunmuştur. Bunların dışında İstanbul'un fethi için kendi tasarladığı "şahi" toplarını yapabilecek kadar mühendislik ve matematik bilgisinin olduğunu ayrıca vurgulamak isterim.

Burada yazımın sonuna geldim. Umarım, sizlere çağ açıp çağ kapatmış olan bu imparatoru iyi bir şekilde anlatabilmişimdir. Yazımı okumaya vakit ayırdığınız için teşekkür ederim!

MÜNAZARA YARIŞMALARI BAŞ-LI-YOR!

Kendinizi gösterme zamanı!

YBFL olarak etkinliklerimize devam ediyoruz. Türk Dili ve Edebiyatı zümresi ve İngilizce zümresi bu sene **münazara** yarışmalarını beraber başlatıyor. 1. etap karşılaşmaların 7-11 martta yapılması planlanıyor.

Türkçe münazaralar için:

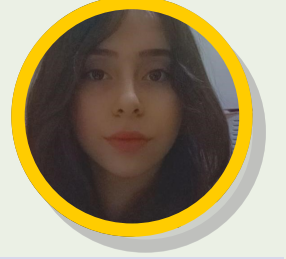
3 asil 1 yedek olmak üzere ekibinizi kurup yarışma başvurunuzu Müdür yardımcımız Arif Hoca'ya yapabilirsiniz. 1 sınıftan birden fazla grup katılabilir. Farklı sınıflardan arkadaşlarınızla ekip oluşturabilirsiniz. Detaylar gruplarda veya okul sitesinde paylaşılacaktır. Bilgi için Edebiyat öğretmenlerinize gidebilirsiniz. Sınava haftalarında ve yakın zamanlarda karşılaşma yapılmayacaktır.

Son başvuru tarihi 28 Şubat

İngilizce münazaralar için detaylar İngilizce öğretmenleri tarafından paylaşılacaktır.

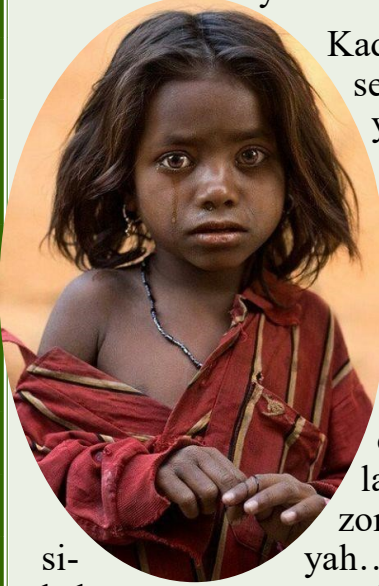
ONLARIN TENİ, BİZİM KALBİMİZ SİYAH

ÖYKÜ

Şevval Sarpkaya 9/C

İnsanlar; neden zengin-fakir, güzel-çirkin, efendi-köle, beyaz-siyah diye ayrımlara gitmişler? Neden birini, diğerrinden ötekileştirmişler? Hep onlar mı üstündü yoksa biz mi ezilendik?

Kaderimin benim için seçtiği bu hayatta, yarinsız ve geçmişi olmayan çocuklar rolünde, karanlık dünyanın da karanlık tarafında doğmuştum. Aynı tenimde olduğu gibi... Benim kendi dünyamda insanlar ikiye ayrılmaya zorlanmıştı. Beyaz ve siyah... Bu hikâyenin ana kahramanıysa bizim adımıza söz sahibi olan, yaşamak ya da ölmek arasındaki ince çizginin ipini elinde tutan ve kendi tabirleriyle “kurtarıcılarımız” diye anılan beyazlardı.

Bu yaşıma kadar hep beyaz insanlara hizmet etmek için var olmuş birer mahluktan ibaret olduğumuzu düşünürdüm. Aydınlığın, varlığını karanlık sayesinde sürdürdüğünü unutarak...

Ömrümüz boyunca kendi kültürümüzü, dilimizi, dinimizi unutturarak bizi benliğimizden koparmaya çalışmalarının yanında biz siyahileri para karşılığı alınıp satılabilen birer mal gibi ticarete dökmelerine, evcil hayvanmışız gibi demir parmaklıklar ardında beyazların eğlence aracı haline getirilmemize, boyunlarımıza zincir vurularak tarlalarda sıcağın altında gün boyu

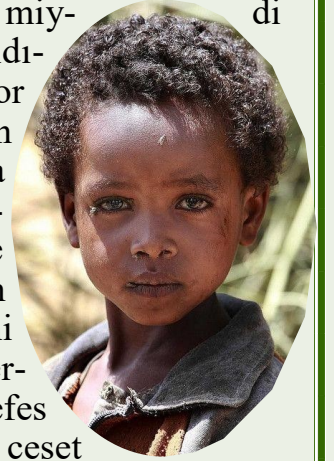
çalıştırılmamıza, çıplak sırtlarımıza tüm öfke ve kinlerini kırbaçlarla kusmalarına ve daha nicesine insanlık göz yumuyordu.

Bizim karanlığımız dışımızdaydı, onların kalplerine yuva yapmıştı.

Bazen düşünüyorum da acaba talihim beni yarı yolda bırakmayıp beyaz olarak gelseydim dünyaya, aynı zihniyete mi sahip olurdu yine onlarla? Bütün suç sadece renklerde miydi yoksa? Canımız acıdığında onlar ağlamıyordu veya kesilen bir yeri olduklarında kanları farklı mı akıyordu? Beyaz ve merhametten yoksun biri olsaydım, beni insan yapan değerlerden geriye sadece nefes alıp veren boş bir ceset torbası kalırdı herhalde. Bundansa eziyet altında öldürülen masum bir siyahi olmayı sonsuza kadar yeğlerdim.

Gökyüzünde uçan bir kuşa bu kadar imreneceğimi düşünmezdim hayatta. Kanadını her çırtığında rüzgârın tenine değen ferahlığı ve havada süzülmesinin ona verdiği huzurla dolu kalpte ve bir o kadar özgür bedende rahatça yaşam sürdürmesi... Ne güzel değil mi?

Şevval Sarpkaya 9/C

DENEMELERİ DENEME

DENEME

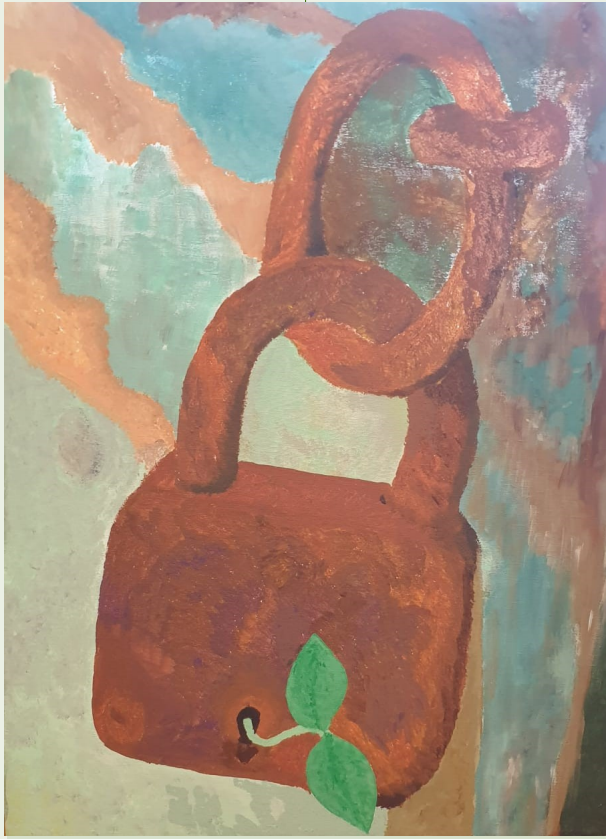

Arda Gevher 9/A

Düşünceler, insanı insan yapan temel şey. Bir insan düşünmüyorsa, fikir üretmiyorsa, bir şeylere kafa yormuyorsa ona insan demek pek de doğru olmaz. Yaşamı deneyimimiz etrafımızdaki varlıkları, belki de var olmayanları düşüncelere dökmekten ibaret aslında. Bunların çoğu kafamızın içinde esen ve belli bir süre sonra yok olan rüzgarlara benziyor. Bir anda ortaya çıkıyorlar. Kullanılıyor ya da kullanılmıyor fark etmez, belli bir zaman sonra bilincimizde kaybolup gidiyorlar. Ama bunu önlemenin bir yolu var. Bu rüzgarları diğer bilinçlere aktarmanın, düşünceyi başka bir düşünceye katarak geliştirmenin bir yolu var, yazmak. Düşünceleri yine başka birilerinin düşünceleriyle anlam kazanmış harflere dökerek kalıcılıklarını sağlayabiliyoruz. Üstüne düşünüldüğünde mucizeden farksız olan bu yöntemin adı da "deneme".

Deneme, genel tanım olarak baktığımızda bir düşüncenin kanıtlanma kaygısı olmadan yazılmasıdır. Bu basit gibi gelen cümlenin aslında ne kadar çok şey ifade ettiğini üstüne düşününce fark ediyor insan. Bir insanın kafasındaki soyut ve her an kaybolabilecek fikirleri somutlaştırabilmesi, bunu diğer insanlarla paylaşabilmesi oldukça önemli ve

kritik. Düşünceler birbirleri ile birleştikçe gelişirler. Biri diğerinin eksiklerini kapatır veya birbirlerinin hatalarını düzeltirler. Ya da tam tersi birbirleriyle savaşırlar, ortaya çıkan kaostan yeni düşünceler doğar. Bunların doğruluğu yanlışlığı göreceli olsa da önemli olan düşünce ağacının giderek büyümesi, dallanmasıdır. Ne kadar büyük ağaç, o kadar çok meyve demektir. Bu meyveleri toplayacak olansa yine başka düşüncelerdir. Bu döngü böyle ilerler ve sürekli daha da yükseğe, sonu gelmeyecek olan bir yükseğe hareket eder. Bu olayların gerçekleşmesinde temel araç daha önce de bahsettiğim gibi denemelerdir. Biri fikirlerini kağıda geçirir. Bunu başka biri okur ve kendi kafasındaki düşünceler okudukları ışığında yollarını bulabilirler. Belli bir konuda boşlukta kalmış, kendi içinde çatışmalar yaşayan bir insan başkasının düşüncelerinde kendininkileri tamamlayacak bir parça bularak içindeki kaosu dindire-

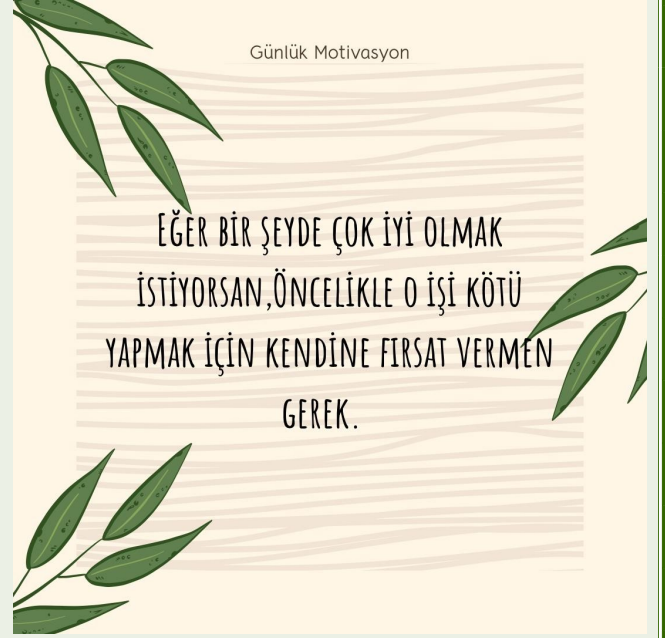
Çizen: Nilüfer Yardım 10A

bilir.

Toplum içinde belirli bir kanıya varamamış kavramlar dumanlarla dolu bir odada hapis gibilerdir. Herkes kendi bakış açısından bakmak için odanın bir penceresini açar, açılan her pencere içeriye temiz hava taşır. Açılan pencerelerin sayısı arttıkça içeriye giren temiz hava artar. Ama buna karşın içeride esen rüzgar gittikçe şiddetlenmeye başlar. Pencereler birbiri ardına açıldıkça içeriye daha fazla hava girer. Kavramın hapsoldüğü odaya bu sefer bir kaos hakim olur. Çarpışan ya da birbirlerini güçlendiren rüzgarlar içeriye savaş alanına çevirirler. İşte tam bu noktada işin içine denemeler girer. İnsanlar olaya, kavrama başka pencerelerden bakma fırsatı yakalarlar. Farklı bakış açılarının deneyimlenmesi insanlarda kaosa sebep olan pencerelerin fark edilmesi ve onların kapanması konusunda yardımcı olur. Sadece gerekli olanları açık bırakarak içeriye bilinmezlikte bırakacak kadar az, ne de bir kaosun oluşmasına sebep olacak kadar fazla hava bulunmuş olur.

Kısaca denemeler toplumların gelişmesi ve ilerlemesi için oldukça önemli bir yer almaktadır. Farklı fikirlerin ortaya atılması için kilit roledirler. Sorunların çözümü, yanlışların düzeltilmesi veya doğrulara eklemeler yaparak daha da doğru hale getirilmesi gibi birçok konuda insanlığa yardımcı olurlar. Yanlış ya da doğru ne görülmesi gerekiyorsa görmek için var olan gözler gibidirler. Farkındalık kazandırır, en basit şeyi dalandırabilir, en karmaşık şeyi de çok basit hale getirebilirler. Hayatımızdaki bulanıklıkları netleştirirler. Tüm bu saydıklarımı en ince ayrıntısıyla görebilir ve inceleyebilirler. İnsanlığın gelişmek ve ilerlemek için bunlara ihtiyacı olduğu ise bir gerçektir. Fakat basit bir mantıkta, görmek istiyorsak gözlerimizi açmamız gerektiği de bir gerçektir.

Arda Gevher 9/A

**İMKANSIZLIKLARI YAŞAMAK
MIDIR SEVMEK ?**

İmkansızlıkları yaşamak mıdır sevmek,
Yoksa severken imkansız mıdır yaşayabilmek?
Zor mudur gözlerine bakarken sevgiyi görmek ,
Yoksa sevgi midir gözlerindeki tek gerçek?
Kolay mıdır bir anda vazgeçip gitmek,
Yoksa gitmekten vazgeçip, sevmek mi gerek?

Özdemir Asaf

YBFL'DE SPOR

“Her çeşit spor faaliyetini Türk gençliğinin milli terbiyesinin ana unsurlarından saymak lâzımdır. Bu işte hükümetin şimdiye kadar olduğundan daha çok ciddi ve dikkatli davranması , Türk gençliğinin spor bakımından da milli heyecan içinde , itina ile yetiştirilmesi önemli tutulmalıdır.” MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

ORYANTİRİNG !

Okulumuz, Kocaeli Okullar Arası Oryantiring Gençler İl Birinciliği yarışmasında Genç Erkekler A ve B, Genç Kızlar A ve B kategorisinde 4 takımla katılarak 3 kupa kazandı. Genç Erkekler B kategorisinde 10-C sınıfından Esat Düşünceli birincilik, 9-D sınıfından İsmail Duran ise ikincilik kazandı. Genç Kızlar A kategorisinde de 12-C sınıfından Melike Dülker üçüncülük kazandı.

Birincilik kazanan 10-C sınıfından Esat, *“Oryantiring’i lisede Gökhan Hoca derste bahsedince duydum ve kulübe katılmak istedim. İlk olarak okul çapında bir yarışma yaptık ve birinci oldum. Ardından Okşan Hoca beni Kocaeli genelinde yapılacak yarışmalara gidecek takıma aldı. Yarışma günü, gittiğimiz mahalleyi biraz araştırdık ve ardından ya-*

rışa başladık. Yarış bittikten sonra Okşan Hoca çok iyi bir sonuç yaptığımı söyledi ve heyecanla sonucun açıklanmasını bekledim. Ödül töreninde adım açıklandığında çok şaşırardım çünkü ilk defa böyle geniş kapsamlı bir yarışa katılmıştım, hem kendi adıma hem de okulum adına bir ödül aldığım için çok mutluyum.” dedi.

Okulumuz, yarışmadan gelen genç Oryantiringcilerimizi büyük bir coşkuyla karşıladı.

Genç Oryantiringcilerimizi ve Beden Eğitimi öğretmenlerimiz Gökhan Duman ile Okşan Girgin Holoğlu’nu tebrik ediyoruz.

Bade Çakır10/B

NASIL YAZMALI?

MONTAİGNE'DEN DENEME ÖRNEKLERİ

Yazarken kitapları bir yana bırakır, aklımdan çıkarırım; kendi gidişimi aksatırlar diye. Gerçekten de iyi yazarlar üstüme fena abanır, yüreksiz ederler beni. Hani bir ressam varmış, kötü horoz resimleri yapar ve uşaklarına, dükkana hiç canlı horoz sokmamalarını sıkı sıkı tembih edermiş, ben de öyle. Hatta çalgıcı Antigened'in bulduğu çare benim daha işime gelirdi: Bir şey çalacağı zaman, kendinden önce ve sonra halka doyasıya kötü şarkılar dinletirmiş. Böyle derim de Plutarkhos'tan kolay kolay ayrılamam. O kadar dünyayı içine almış ki bu adam, ne yapsanız, hangi olmayacak konuyu ele alsanız bir taraftan gelir işinize karışır ve size türlü zenginlikler, güzelliklerle dolu cömert bir el uzatır. Kendini her gelene bu kadar kolayca yağma ettirmesi bayağı gücüne gidiyor. Şöyle biraz tuttunuz mu, kolu kanadı elinizde kalıyor.

Ben gönlümce yazabilmek için evime çekiliyorum. Kimsenin bana el uzatamayacağı, söz edemeyeceği yabancı bir ülkede oturuyorum. Öyle bir yer ki tanıdığım hiç kimse okuduğu duanın Latince'sini bilmez, hele Fransızca'sını hiç anlamaz. Başka yerde yazsam daha iyi ama yazdığım şey daha az benim olurdu. Oysaki benim yazımda asıl aradığım tam anlamıyla kendimin olmasıdır. Ben yazarken rastgele gittiğim için bol bol hatalara düşerim. Bunları pekala düzeltebilirdim. Ama o zaman, benim adetim, malim olmuş kusurları düzeltmekle kendi kendimi yanlış tanıtmış olurum. Bana dediler mi, yahut ben kendi kendime dedim mi ki: «Sen kaba kaba benzetmeler

yapıyorsun; bu sözcük Gaskonya kokuyor; bu sözün tehlikeli (Ben Fransa sokaklarında söylenen hiçbir sözden kaçmam; gramer adına kullanılan dile çatanlar benimle alay ederler); bak şu cahilce söze; akla aykırı laf ediyorsun; faz la ileri gidiyorsun; sen boyuna kendinle oynuyorsun, sahiden söylediğini de herkes yalancıkıtan sanacak.» «- Doğru, derim; ama ben dikkatsizlikten gelen hatalarımı düzeltsem bile, bende adet haline gelmiş olanları düzeltemem. Ben hep böyle konuşmuyor muyum? Her yerde böyle çiğ çiğ göstermiyor muyum kendimi? Sorun yok. Yazarken aradığım da bu zaten. Herkes kitabımda beni, bende kitabımı görsün.

Kitap İncelemeleri: Türk Edebiyatında İlk Eserler

Alafranga Takıntısı

Ahmet Mithat Efendi'nin "*Felatun Bey ile Rakım Efendi*" adlı romanının birkaç sayfasını okudum. Dikkatimi en çok çeken şey modern romanlardan farklı olarak yazarın anlatırken araya girmesiydi. Ayrıca araya girdiği bu kısımlarda "*Amacım burada Felatun Bey'i yermek değil...*" veya "*Bizim Felatun Bey...*" gibi alıntılardan da anlaşılabilceği üzere yazar olarak kendisini saklamıyor. Romanda bir alafranga takıntısı işlenmiş. Ahmet Felatun Bey'in adının baş harflerini kullanırken "*A.F.*" yerine Felatun'un Fransızcası olan Platon'dan dolayı "*A.P.*" harflerini kullanması bunun en bariz örneği. Yazıldığı dönem olan Tanzimat döneminden izleri fazlasıyla taşıyor roman. O zamanki en büyük amacı insanlara sürekli bir şeyler öğretmek olan ve "*toplum için sanat*" anlayışını benimseyen yazar, sıkça araya girip okuru bilgilendiriyor. Her ne kadar romanda güzel bir konu akıcı bir şekilde işlense de anlatımında kusurlar barındırıyor. Fakat bir Tanzimat dönemi eseri olduğundan dolayı okurken bu kusura çok da takılmamalısınız.

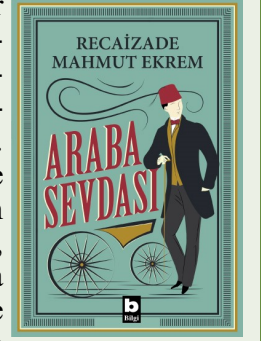
Yazar: **Dila Demircan** (10-B)

Düzenleme: Metehan Şenyer (11-A)

Homme Essayant de Parler Français (Fransızca Konuşmaya Çalışan Adam)

Bugün edebiyat dersinde Recaizade Mahmut Ekrem'in 1898 yılında kaleme aldığı ilk realist roman olan "*Araba Sevdası*" adlı romanı inceledim. Kitabın ilk 33 sayfasından anlattıklarımı anlatacağım.

Öncelikle ana karakter çok itici, sürekli Fransızca konuşmaya çalışarak Batılı olduğunu zannediyor. Ayrıca kitaptaki betimlemeler çok güzel. Anlatılanları okurken gözümde canlandırabiliyorum. Kitabın dili ve anlatımı da gayet açık, karakterin söylediği Fransızca kelimelerin yanında Türkçe karşılıkları da yazıyor. Bu da okuyucunun kitabı daha rahat anlamasına yardımcı oluyor. Okuduğum kadarıyla kitabı beğendim, okumaya devam edeceğim.

Yazar: **Bade Çakır** (10-B)

Düzenleme: Metehan Şenyer (11-A)

İntibah'a Dair İlk İntiba

Bugün yabancı roman dışında ilk defa bir Tanzimat romanı okudum. Kitabım Namık Kemal'in İntibah adlı eseri. Birkaç özellik oldukça dikkatimi çekti. Size biraz bunlardan bahsetmeyi çok isterim! Bu özellikler arasından en çok dikkatimi çeken ve daha önce hiçbir kitapta görmediğim özellik, yazarın yazının ortasında parantez açıp, parantez içinde, kişisel görüşlerini belirtmesiydi. Bana biraz tuhaf geldi çünkü hem daha önce hiçbir kitapta görmemiştim hem de metnin akışını kasıtlı olarak bölüyordu. Fakat olumlu yönden bakacak olursak bu özellik bize yazarın hikâye üzerine görüşlerini gösteriyor ve sanki çok ufak bir ara verip birisi ile tartışıyormuşsunuz hissiyatı yaratıyordu.

İkinci özellik ise ilki kadar dikkat çekmese de bence o potansiyele sahip. Bu özellik, kitapta her bölümün başında o bölüm ile alakalı Osmanlıca bir beyit barındırması. İlk okuyuşta "*Ne alaka?*" dedirtecek gibi olmasına rağmen dikkatli okuyup anladığınızda uzaktan veyahut yakından bir alaka bulabiliyorsunuz.

Üçüncü özellik çok fazla dikkatimi çekmedi fakat bahsetme gereği duydum. Bu özellik baharın ve Çamlıca'nın çok övülmesiydi.

Şu ana kadar okuduğum kısımdan bunları çıkarttım. Kitap cidden okuyucuyu zevk sahibi yapıyor ve kitaptan zevk almasını sağlıyor. Bu yüzden okuyun, okutun. Başka yazılarda görüşmek üzere, hoşça kalın!

Yazar: **Bora Yardımcı** (10-B)

Düzenleme: Metehan Şenyer (11-A)